

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

نویسنده: آرنولد شولتس

فرستنده: نسترن نصرنی

۰۸ سپتمبر ۲۰۲۲

راه انداختن مسابقه تسلیحاتی با گسترش فقر

ائتلاف از جنگ اوکراین به عنوان بهانه ای برای پیشبرد تسلیحات برنامه ریزی شده بلندمدت استفاده می کند. شولتس خواهان نظامی شدن هر چه بیشتر اتحادیه اروپا است.

سال هاست که تسلیح به جای خلع سلاح، اصل راهنمای دولت المان شده است.

درست در روز جهانی مخالفت با جنگ در ۱ سپتمبر ۲۰۲۲ صدراعظم اولاف شولتس نیز روز دوشنبه به عنوان سخنران اصلی در پراگ اعلام کرد که اروپا می باید یک پتانسیل استاندارد نظامی مشترک داشته باشد و «قابلیت های تسلیحاتی» اتحادیه اروپا باید تقویت شود.

وزارت جنگ المان از سال ۲۰۱۵ اعتراف می کند که یک «روند تغییر در امور مالی» در این کشور صورت گرفته است:

از آن زمان، بودجه این کشور به طور متوسط سالانه ۷.۵ درصد افزایش یافته است، از حدود ۴۰ میلیارد دلار بر اساس معیارهای ناتو بزودی به حدود ۸۰ میلیارد دلار افزایش یافته است تا به هدف تعیین شده توسط پیمان ناتو در سال ۲۰۱۴ مبنی بر صرف دو درصد از تولید ناخالص داخلی برای تسلیحات و ابزار جنگی برسد.

پیش بینی می شود در سال ۲۰۳۰ بودجه این وزارتخانه حدود ۱۰۰ میلیارد دلار باشد.

یک جهش تعیین کننده دیگر برای سال ۲۰۲۵ برنامه ریزی شده است:

در مقایسه با سال قبلی یعنی سال ۲۰۲۴، باید بیست و پنج درصد بیشتر برای تسلیحات و جنگ هزینه شود. به طور کلی، کشورهای ناتو هزینه های نظامی خود را تا سال ۲۰۲۱ به ۱۸ برابر بودجه نظامی روسیه افزایش دادند. اما این نباید پایان کار باشد. بر اساس برنامه های بلندمدت کشورهای ناتو، هزینه های تسلیحاتی آنها به ۲۵ برابر روسیه افزایش می یابد - بدین ترتیب «مسابقه تسلیحاتی» معروف تکرار می شود. (مسابقه تسلیحاتی به معنای تسلیح نظامی دولت ها یا اتحادهای متخاصم است که مرحله به مرحله انجام می شود. این یک فرآیند فرعی از دینامیک تسلیحات است. رقابت های تسلیحاتی معروف بین دو بلوک قدرت غربی و شرقی در طول جنگ سرد برگزار شد. - مترجم)

بزرگترین فشار تسلیحاتی در تاریخ المان، که شولتس در ۲۷ فبروری آن را به عنوان «دورانی جدید» یا یک نقطه عطف اعلام کرد، بر اساس طرح هائی است که برای مدت طولانی در کشورهای دولت بودند، اما از نظر سیاسی تا این تاریخ غیرقابل اجرا بودند.

مداخله روسیه در جنگی که ناتو و کیف علیه ساکنان دونباس از سال ۲۰۱۴ به راه انداختند، فقط بهانه ای برای اعلام کردن این تصمیمات است.

حزب سوسیال دموکرات المان، سبزها و حزب لیبرال المان، قبلاً خود را متعهد به «مشارکت هسته ای» در توافقنامه دولت ائتلافی خود کرده بودند، و دولت مرکل، از قبل خرید جنگنده های F-35 ایالات متحده را تصویب و آغاز کرده بود که قابلیت حمل بمب های اتمی را دارند.

پروژه یک بمب افکن رادارگریز المانی-فرانسوی که از نظر جنون بزرگنمایی از همه چیز پیشی می گیرد و توسط آنگلا مرکل و امانوئل ماکرون در سال ۲۰۱۷ به مردم ارائه شد، حدود ۱۰۰ میلیارد یورو هزینه توسعه و در مجموع ۵۰۰ میلیارد یورو پول مالیات دهندگان دو کشور را می بلعد.

این سیستم تسلیحاتی برای دستیابی به برتری هوایی جهانی در نظر گرفته شده است.

تولید تسلیحات در اتحادیه اروپا، ایجاد یک مرکز نظامی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۵ تحت رهبری المان و همچنین یک سیستم دفاع هوایی که توسط المان به همراه سایر کشورهای همسایه توسعه یافته است، نشان می دهد که آنها خواستار تبدیل اتحادیه اروپا به یک «اروپا ژئوپلیتیک با قابلیت سیاست جهانی» هستند.

هدف بلندمدت نیروهای اتحادیه اروپا این است که بتوانند مستقل از ناتو نیز در درگیریهای ژئوفیزیکی مداخله کنند. در روز جهانی صلح امسال، جمهوری فدرال المان به سوی مسابقه تسلیحاتی بی سابقه و جنگ با روسیه در حرکت است، جنگی که در واقع به دلیل ارسال تسلیحات به اوکراین در جریان است و ادامه می یابد.

هر دو در حال حاضر پیامدهای اجتماعی جدی برای توده مردم دارند.

بنابراین جنبش صلح خواستار یک اقدام سراسری و غیرمتمرکز در ۱ اکتوبر است، ظرفی که اعتراض اجتماعی و جنبش صلح باید در کنار هم در آن قرار گیرند.